

ikke været villig til at gøre det samme, som andre Stater gjorde, men man har ment at følge de militære Folkeretsregler, som man forstod dem, og at kunne indrette sig fuldt og frit derefter. Det er ganske rigtigt, men det vil ikke være rigtigt her at komme ind paa en nøjere Drøftelse af, hvorledes man fra de forskellige Sider opfattede de mellemfolkelige Retsregler den Gang. Jeg kan kun sige, at den Opfattelse, som blev gjort gældende her i Landet fra radikal Side og fra den højtærede Ministers Side, vistnok var enestaende i Verden. Jeg tror ikke, at der var noget andet Folk, der opfattede Sagen paa den Maade. Nej, den danske Opfattelse af dem har indtil det Tidspunkt, da disse nye og moderne Fortolkningsregler blev bragt i Anvendelse, været den, som Minister Deuntzer meddelte Forsvarskommissionen, medens den arbejdede, og den har indtil da været Udenrigsministerens Opfattelse af, hvad der maatte forstaas ved Folkeret paa det Omraade.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte. Jeg tror ikke, at man vil opnaa meget ved at trækkes frem og tilbage om, hvor meget Kommissionen vilde være i Stand til at udrette, dersom den nye Bestemmelse ikke var kommet til. Den højtærede Minister siger, at det deri indeholdte var ganske naturligt, at han for sit Vedkommende ikke havde noget derimod, og at man derfor godt kunde have holdt sig til det af ham foreslaaede uden at gaa videre. Jeg maa fremdeles fastholde, at det er rigtigt, at den Bemyndigelse, som Kommissionen virkelig har, ogsaa findes optaget i Lovforslaget.

Piper: Den højtærede Forsvarsministers Bemærkninger til Forsvar for det af ham oprindelig forelagte Lovforslag viser bedst, i hvor høj Grad det er heldigt, at dette Forslag ikke blev gennemført. Den højtærede Forsvarsminister vil, om jeg saa maa sige, begynde med Slutningen. Han anser selv visse Resultater for givne, og derfor mener han, at disse godt kan sættes i Værk, og Kommissionen skulde saa beskæftige sig med, hvad der skulde foretages med Københavns Befæstningsanlæg og med, hvorledes Værnepligten skulde ordnes. Det er ganske sikkert at begynde i den bagvendte Orden. Det, der først maa spørges om, er: hvilke Krav vil de store Nationer eller eventuelt Folkenes Forbund stille til Danmark? Og naar man kender dette, kender man det Maal, hvorefter der skal styres, og saa gælder det ogsaa om at finde Vejen dertil.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg kan være enig med den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Jørgen Pedersen) i, at vi ikke kommer saa forfærdelig meget videre ved at drøfte, hvad Kommissionen vilde have kunnet bestille, hvis Forslaget var blevet vedtaget efter den Ordlyd, hvori jeg har forelagt det. Jeg tror dog at kunne sige, at Kommissionen vilde være kommet til at bestille nøjagtigt det samme, som den nu kommer til at bestille; og paa hvilket Tidspunkt man kommer til at tage fat paa de Spørgsmaal, jeg har nævnt, Spørgsmaalene om Københavns Befæstning og Værnepligten, vil jo Erfaringen vise. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man umiddelbart ved Begyndelsen af Kommissionens Arbejder ogsaa vil komme til at gaa i Gang med dem, men selvfølgelig vil sammen dermed gaa Arbejdet med Erfaringerne fra den forløbne Rigtstid.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre sagde dernæst, at man i andre Stater ikke havde nedsat saadanne Kommissioner og, i hvert Fald efter hans Opfattelse, navnlig ikke i Sverige og Norge, hvor man var nogenlunde lige stillet med Danmark. Jeg maa dog dertil sige, at i Sverige har man netop nedsat en saadan Kommission, og den er nedsat af Regeringen paa egen Haand uden Fremstættelse af Lovforslag, men i øvrigt netop omfattende Medlemmer af de forskellige Partier i Rigsdagen. I Norge er mig bekendt endnu ikke noget saadant sket, men det vil ogsaa være bekendt, at Forsvarsministeren i Norge allerede fra de Valg, som fandt Sted i Efteraaret, har betragtet sin Afgang som umiddelbart forestaaende, og at man i det hele taget staar i en politisk Regeringskrise i Norge, saa det er vel ikke unaturligt, at man afventer Resultatet af den, før man gaar i Gang med saadanne Arbejder i Norge.

Det ærede Medlem mente at se et Tegns paa en særlig Forhøpselse fra Regeringens Side med Hensyn til dette Forslag deri, at to Blade havde bragt Meddelelse derom, samme Dag, tror jeg, som Forslaget blev behandlet i Statsraadet. Ja, den Slags Forslag bliver jo som Regel drøftet i vedkommende Partiers Grupper her paa Rigsdagen, før de kommer frem, og det er vist ikke ærede Medlemmer ubekendt, at naar saadanne Drøftelser finder Sted, er det meget hyppigt, at der bagefter findes et eller andet i Aviserne derom, før Resultatet af Drøftelsen officielt bekendtgøres. Ikke helt sjældent oplever vi f. Eks. dette, at Forslag, som vi drøfter med Rigsdagens Finansudvalg som fortrolige, bekendtgøres